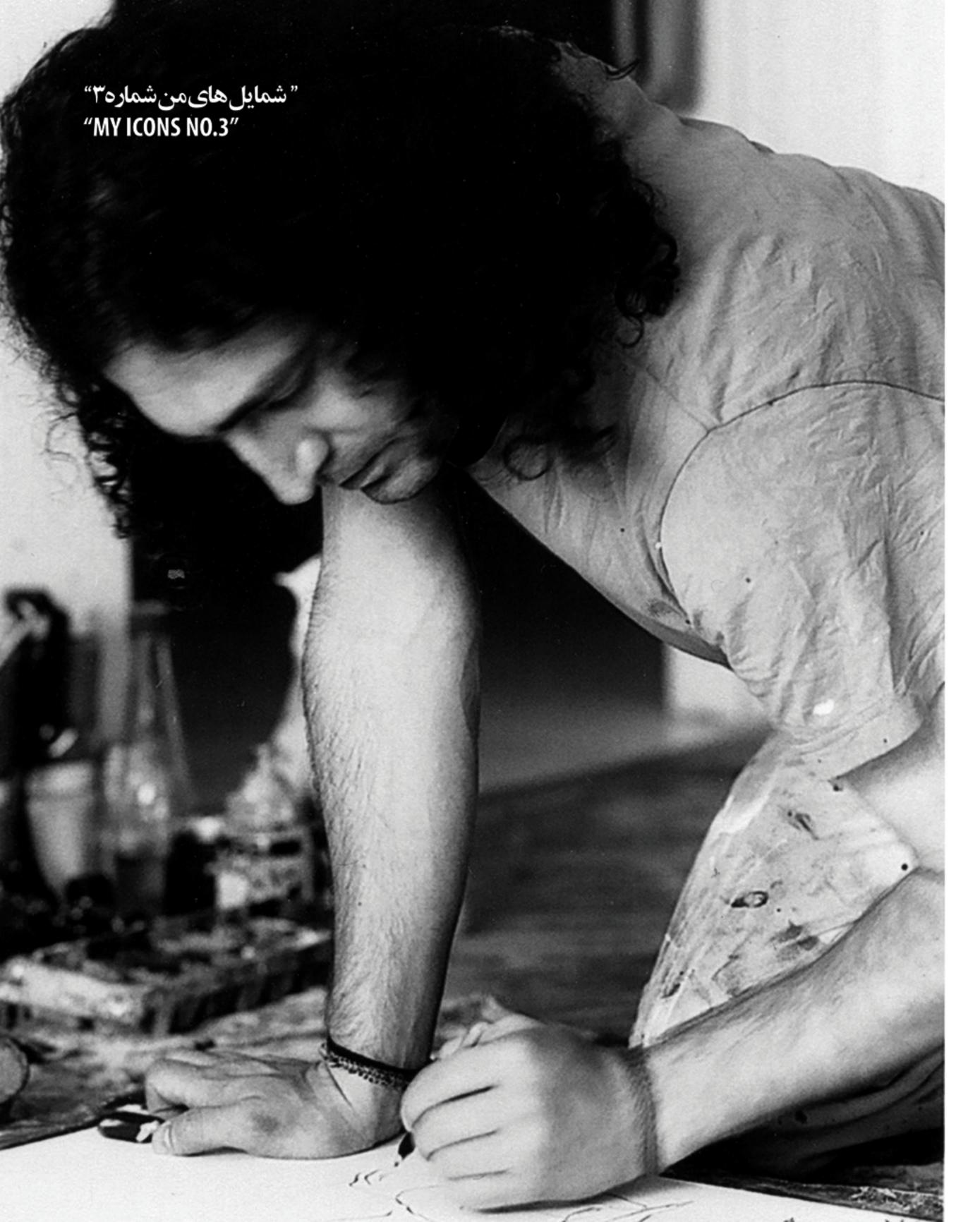

تهران، کریم خان د، خیابان ایرانشهر، کوی برفوشان، شمالو ۱۶ ۸۸۳۴۳۹۴۷ تلفن: ۸۸۳۲۶۶۸۹ فکس: ۱۵۸۳۶ ۱۵ BARFOROUSHAN ALLEY, IRANSHAHR ST., KARIMKHAN ZAND ST., 15836 TEHRAN-IRAN. PHONE: (+9821) 88326689 FAX: (+9821) 88343947 info@assarartgallery.com

Alireza Adambakan

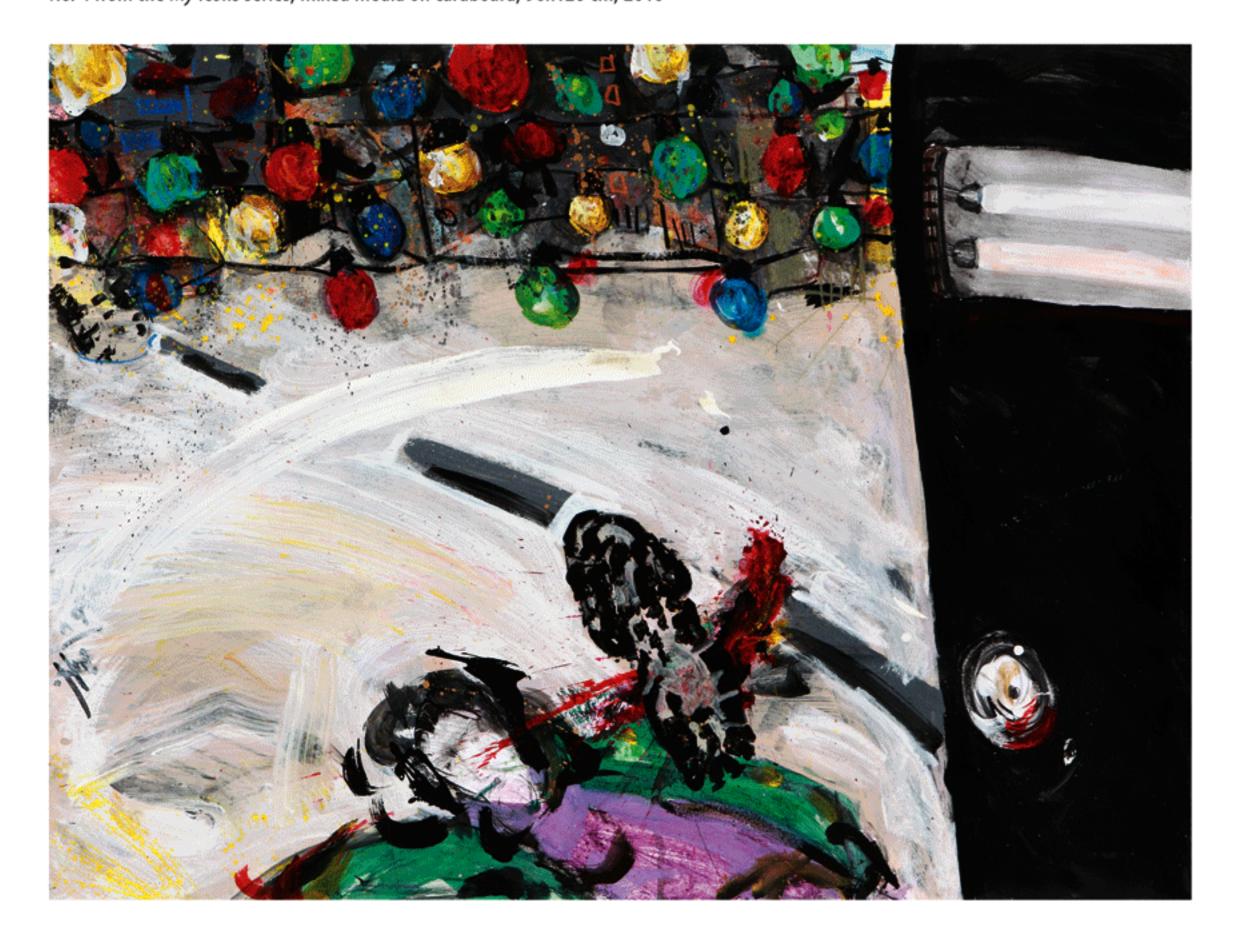
1976 Tehran, Iran Education 1999 BA, Painting, Azad University, Tehran, Iran 1995 Painting Diploma, Boy's Fine Arts Academy, Tehran, Iran Membership Associate member, Iranian Society of Painters Solo Exhibitions 2012 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2001 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2005 Day Gallery, Tehran, Iran 2007 Iranian Artists' Forum, Momayez Gallery, Tehran, Iran 2007 Mehrva Gallery, Tehran, Iran 2005 Day Gallery, Tehran, Iran 2004 Elaheh Gallery, Tehran, Iran 2002 Elaheh Gallery, Drawing and Painting Exhibition, Tehran, Iran 2012 Artist's Forum House, Tehran, Iran 2012 Mohsen Art Gallery, Tehran, Iran 2010 Hoor Art Gallery, drawing exhibition, Tehran, Iran 2010 Pardis Mellat Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2099 Ilik Road Gallery, Ashura, Tehran, Iran 2009 1001 colors: Contemporary Art from Iran, New York, USA 2009 University of Westminster, UN Habitat, Young Artist Competition, London, UK 2009 Italian Embassy, Tehran, Iran 2008 Nili Gallery, London, UK 2008 Etemad Gallery, Tehran, Iran 2007 Art Space Galleries, Collected Memories, New Trends in Iranian Painting, London, UK 2007 Niavaran Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2007 Art Space Galleries, Collected Memories, New Trends in Iranian Painting, London, UK 2007 Niavaran Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2006 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2006 Niavaran Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2006 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2006 The Isfahan Museum of Contemporary Arts, Isfahan, Iran 2005 Saba Cultural Center, the 3rd International Painting Biennial of the Islamic World, Tehran, Iran 2006 Niavaran Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2006 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2006 Niavaran Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2006 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2006 Niavaran Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2006 Niavaran Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2006 Nia

عليرضا آدم بكان

۱۳۵۵ تهران، ایران تحصیلات ۱۳۸۷ لیسانس نقاشی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران ۱۳۷۶ دیپلم نقاشی، هنرستان هنرهای تجسمی پسران، تهران، ایران /عضو پیوسته انجمن نقاشان/عضوافتخاریانجمن هنرهای تجسمی نمایش های انفرادی ۱۳۹۱ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۹ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۷ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۷ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۷ گالری ممیز، خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران ۱۲۸۲ کالری مهروا، تهران، ایران ۱۳۸۴ کالری دی، تهران، ایران ۱۳۸۳ کالری الهه، تهران، ایران ۱۳۸۹ کالری الهه، تهران، ایران بر گزیده نمایش های گروهی ۱۳۹۱ موزه امام علی، بزرگداشت روز تهران، تهران، ایران ۱۳۹۱ خانه هنرمندان، سال ۲۰، نمایشگاه هنر آموختگان هنرستان هنرهای زیبای تهران ۱۳۳۲-۱۳۹۱، تهران، ایران ۱۳۹۱ خانه هنرمندان، اولین نمایشگاه سالانه نقاشی و مجسمه خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران ۱۳۹۱ گالری شیرین، تهران، ایران ۱۳۹۱ کالری محسن، تهران، ایران ۱۳۸۹ گالری هور، تهران، ایران ۱۳۸۹ گالری پردیس ملت، تهران، ایران ۱۳۸۸ گالری راه ابریشم، عاشورا، تهران، ایران ۱۲۰۸ (نگ: هنر معاصر ایران، نیویورک، ایالات متحده آمریکا ۱۲۸۸ دانشگاه وست مینستر، لندن، انگلستان ۱۳۸۸ سفارت ایتالیا، تهران، ایران ۱۳۸۸ گالری نیلی، لندن، انگلستان ۱۳۸۲ گالری اعتماد، تهران، ایران ۱۳۸۸ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۲ کالری آرت اسپیس، لندن، انگلستان ۱۳۸۸ فرهنگ سرای نیاوران، تهران، ایران ۱۳۸۲ کالری ماه، تهران، ایران ۱۳۸۲ کالری آریا، تهران، ایران ۱۳۸۲ کالری مهروا، تهران، ایران ۱۳۸۰ مرکز هنری صبا، چهارمین دو سالانه بین المللی نقاشی جهان اسلام، تهران، ایران ۱۳۸۰ فرهنگسرای نیاوران، تهران، ایران ۱۳۸۰ خانه هنرمندان ایران، دست ها، تهران، ایران ۱۳۸۰ گالری ممیز، خانه هنرمندان ایران، نمایشگاه اعضای انجمن نقاشان ایران، تهران، ایران ۱۳۸۰ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۰ گالری ممیز، خانه هنرمندان ایران، نمایشگاه اعضای انجمن نقاشان ایران، تهران، ایران ۱۳۸۰ گالری اثر، تهران، ایران معاصر اصفهان، اصفهان، ایران ۱۳۸۶ گالری ماه، تهران، ایران ۱۳۸۶ فرهنگستان صبا، طبیعت در هنر شرق، تهران، ایران ۱۳۸۳ فرهنگستان صبا،سومین دو سالاته بین المللی نقاشی جهان اسلام، تهران، ایران ۱۲۸۲ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۳ تالار وحدت، اکسپو، تهران، ایران ۱۳۸۲ خانه هنرهای ایرانی، عاشقی و عاشورا، تهران، ایران ۱۳۸۲ گالری برگ، هشتمین نمایشگاه طراحی معاصرایران، تهران، ایران ۱۳۸۲ موزه هنرهای معاصر ، ششمین دوسالانه نقاشی معاصر ایران، تهران، ایران ۱۳۸۱ گالری آتشزاد، دومین نمایشگاه طراحی معاصر ایران، تهران، ایران ۱۳۸۰ کالری برگ، پنجمین نمایشگاه طراحی معاصر ایران، تهران، ایران ۱۳۸۰ کالری آتشزاد، اولین نمایشگاه طراحی معاصر ایران، تهران، ایران ۱۳۷۷ موزه هنرهای معاصر تهران، ششمين دوسالانه نقاشي معاصر تهران، تهران، ايران ١٣٧٥ موزه هنرهاي معاصر تهران، دومين نمايشگاه هنري دانشجويان سراسر كشور، تهران، ايران نمايشگاه هاي بين المللي (آرت فر) ۱۳۹۰ کانتمپورری استانبول، استانبول، تر کیه ۱۳۸۹ کانتمپورری استانبول، استانبول، تر کیه ۱۳۸۷ اروپ آرت، ژنو، سوییس سایر فعالیت ها ۱۳۸۲ اجرای طرح نقش برجسته چوبی در سالن اجتماعات ساختمان اصلی بیمه آسیا، تهران، ایران ۱۳۸۱ اجرای نقاشی دیواری در مرکز خرید مِرکاتو سِنتِر، دبی، امارات متحد عربی ۱۳۸۱ همکاری با هفته نامه هنرهای تجسمی تندیس ۱۳۸۰ محقق و نویسنده بخش تجسمی برنامه نگارستان از شبکه ٤ سیما ۱۳۸۰ همکاری مطبوعاتی با روزنامه های جام جم، همشهری، پیام خرداد ۱۳۷۱-۱۳۷۱ همکاری در بخش تحریریه هفته نامه سروش به عنوان خبرنگار و گزارشگر ۱۳۷۹ همکاری در اجرای ۳ کار پر فورمنس، هیجان فضا، سالروز تولد پیکاسو، ۳ نور قرمز، آبی، زرد در کلوپ آتلیه هنرهای آزاد ۱۳۷۱ فیلمبردار و بازیگر فیلم کوتاه انسان معاصر، به کارگردانی شاهد احمد لو ۱۳۷۰ طراح پوستر، آفیش و بازیگر نمایشنامه طومارشیخ شرزين به كاركرداني بهرام بيضايي

All rights reserved GALLERY
No part of this publication maybe copied or transmitted in any form or by any means without the prior written permission of Assar Art Gallery. Printed in November 2012
Art Director & Graphic Designer: Iman Safaei - Dabestan Studio Production Manager: Hooyar Asadian Artist's Photo by Majid Iran Aghideh

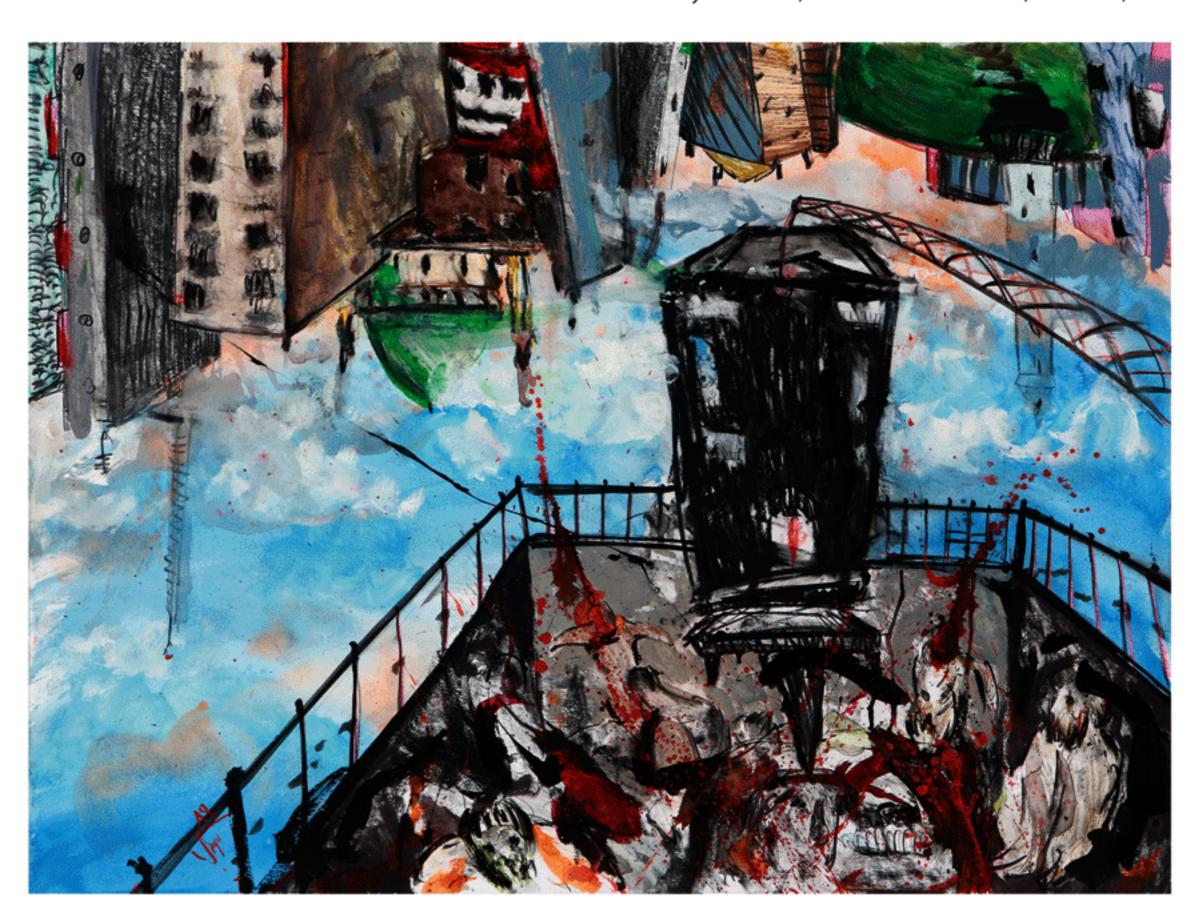
شماره ۱۸ز مجموعه ی شمایل های من، تر کیب مواد روی مقوا، ۱۲۰×۹۰ سانتی متر، ۱۳۹۰ No. 8 from the *My Icons* series, mixed media on cardboard, 90x120 cm, 2011

شماره ۵ از مجموعه ی شمایل های من، تر کیب مواد روی مقوا، ۱۲۰×۹۰ سانتی متر، ۱۳۸۹ No. 5 from the My Icons series, mixed media on cardboard, 90x120 cm, 2010

شماره ۱۴ از مجموعه ی شمایل های من، ترکیب مواد روی مقوا، ۵۰×۵۰ سانتی متر، ۱۳۸۶ No. 14 from the *My Icons* series, mixed media on cardboard, 50x65 cm, 2007

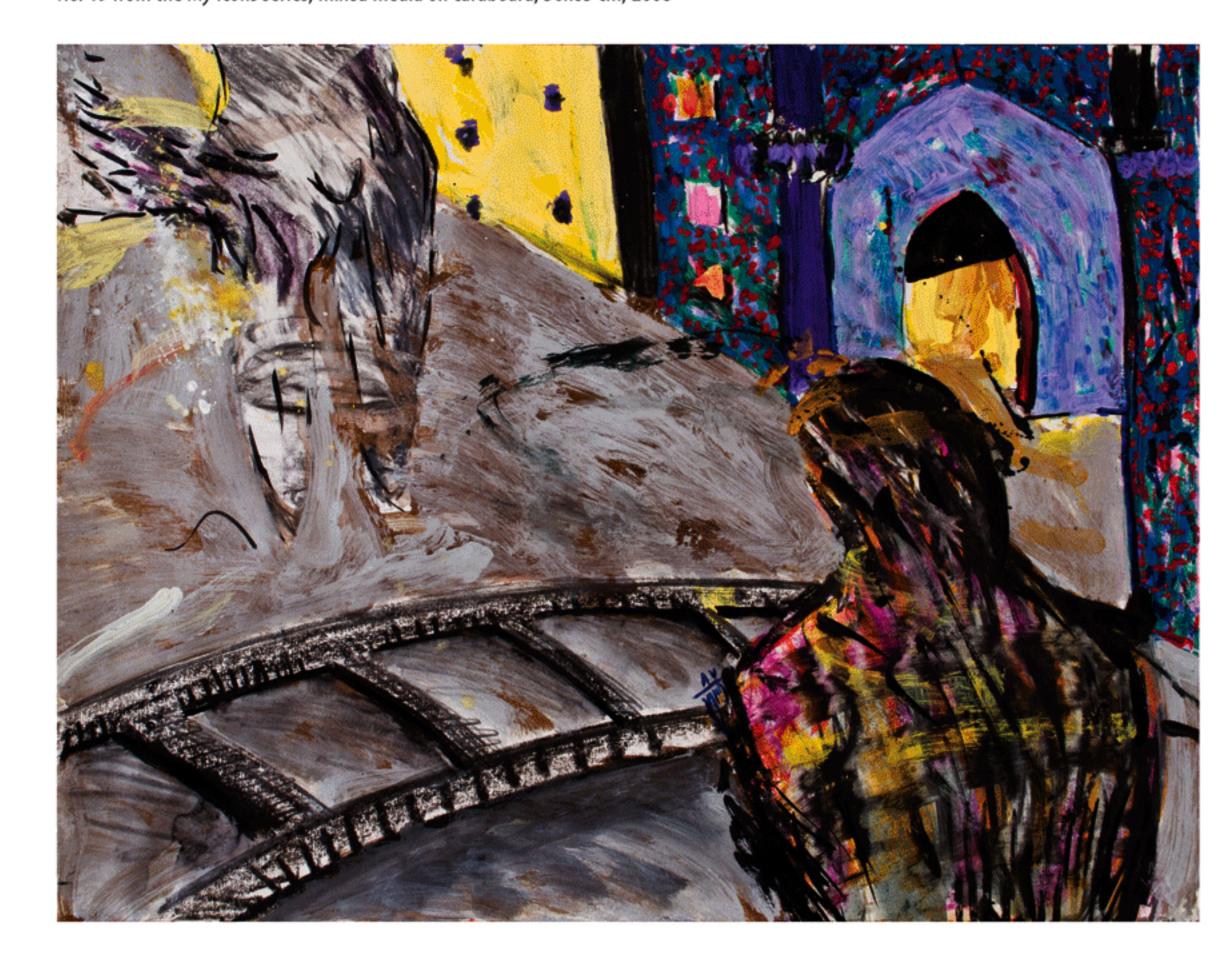

شماره ۷از مجموعه ی شمایل های من، ترکیب مواد روی مقوا، ۱۲۰×۹۰ سانتی متر، ۱۳۹۰ No.7 from the *My Icons* series, mixed media on cardboard, 90x120 cm, 2011

شماره ۱۸ از مجموعه ی شمایل های من، ترکیب مواد روی مقوا، ۵۰×۵۰ سانتی متر، ۱۳۸۶ No. 18 from the My Icons series, mixed media on cardboard, 50x65 cm, 2008

شماره ۲۰ از مجموعه ی شمایل های من، ترکیب مواد روی مقوا، ۵۰×۵۰ سانتی متر، ۱۳۸۸ No. 20 from the *My Icons* series, mixed media on cardboard, 50x65 cm, 2009

My Icons III

Alireza Adambakan paints. He paints landscapes, cityscapes and tales of the Haftad-o-du-Tan¹ and Panj-Tan². He paints them all with rapid brush strokes and intense colors and energized lines. He paints them with an overwhelmed sensation in the heart of nature, in the heart of the city and in the heart of his own. He is enthused. Enthused by what happens in the city. What he has heard, seen and learned in his childhood and practices nowadays in life. Enthused by his childhood concerns, deep-rooted in the social and urban context of the good old days and the religious ceremonies he took part in, all externalized in the modern version of life.

The painting of the cityscapes began seventeen years ago. Tehran's old alleys empty of people. It stopped after a while. A few years later, he got into people's private spaces. To their homes. To their lifestyles. This, too, stopped after some time. Until eight years ago, when people stepped into his cities. The city had changed though. And it was still changing. Unrelated buildings. Unrelated construction materials and unrelated events. The collaged identity of the neighborhoods and the unrest of the city. The city of Tehran. With all its icons: the Milad Tower, the Azadi Tower and the Enqelab Square. Putting an emphasis on Tehran. The Capital. The capital going through constant changes. Changes in architecture as well as social, political, cultural and religious contexts.

In the abstract and expressive feel of Adambakan's cities, urban elements are recognizable. The changes of his city are layered. As is his painterly experience of it. First pencil, then charcoal followed by color ink and chalk pastel and acrylic paint. Layer over layer. All on paper.

Adambakan's cities are a combination of the saved images in his mind with the urban icons being painted from his point of view, creating more of an urban feel rather than an urban scene. The same painterly approach in his landscapes and Haftad-o-do-Tan and Panj Tan; expressing the feel of mountains and fields, the feel of wars and troubles of the Imams and the feel of a transforming city. Unlike the cityscapes painted by the Impressionists, the Cubists, the Futurists and the artists of the School of Paris, Alireza Adambakan's cities are not views from urban realities based on various interpretations of reality. His cities are not similar to the urban views of the figurative painters of the late 20th century who faithfully portrayed views of the city either. With a feel more like the abstract cities of Joan Mitchell and Gerhard Richter, Adambakan's expression is a combination of abstraction and figuration. Adambakan's cities are the feel of a transforming capital city in a precise date and time.

Adambakan's cities are full of movement, ferment and happening. His cities are full of event and alteration. Admabakan's painterly city views are all close-ups. There are no skies or horizons but a small scrap lost behind the city buildings. If there is a blue sky in one or two paintings, the weather is not sunny. It is only a wider view for us so to see more and farther. The overwhelming sensation that results in the painting of the buildings, streets, icons, the people and the city events, provokes the same feeling in viewers. By watching Adambakan's cityscapes, action and movement gets to us and we, restlessly start looking for the emotional security we are all familiar with on account of preservation, overlooking the fact that the reality in Adambakan's cities is change.

Maryam Majd - November 2012

1. 72 of Imam Hussain's closest followers who were killed alongside him in a bloody battle in Karbala

2. The Holy Five which include the Prophet Muhammad, Imam Ali, Hazrat Fatima, Imam Hassan and Imam Hussain

1. Joan Mitchell 2. Gerhard Richter 3. Figuration

همایل های من ۳ مند. طبیعت می کشد، همه را با حس به قلیان در آمده در دل طبیعت، در دل شهر و در تن و پنج تن را می کشد. همه را با ضربات تند و رنگهای شدید و خطوط پرهیجان می کشد. همه را با حس به قلیان در آمده در دل طبیعت، در دل شهر و در دل خود می کشد. هیمه را با حس به قلیان در آمده در دل طبیعت، در دل شهر و در دل خود می کشد. هیمه را با حس به قلیان در آمده در دل طبیعت، در دل شهر و در دل خود می کشد. هیمه را با حس به قلیان در آمده در دل طبیعت، در دل شهر و در دل خود می کشد. هیمه را بافت اجتماعی و شهری شهر می گذرد. از آنچه در کود کی دیده و شنیده و به جان گرفته و امروز زندگیشان می کند. از دغدغهای کود کیش که در بافت اجتماعی و شهری سنتی قدیم ومراسم مذهبی شکل گرفته و در بافت اجتماعی و شهری جدید و نسخه امروزین زندگی تجلی یافته است. کشیدن شهر هفده سال پیش آغاز شد. کوچههای قدیمی تهران بدون مردمانش. پس از مدتی شهر متوقف ماند. چند سال بعد وارد فضای مردمان شهر های از آنها مردمان به شهرهای او آمدند. و شهر تغییر کرده بود. و همچنان تغییر می کرد. عمارتهایی بدون ارتباط با هم. مصالح و وقایعی بی ارتباط با هم. هویت چند تکه محله ها و هیجانات شهر تغییر کرده بود. و همچنان تغییر در میلاده برج می کرد. عمارتهایی بدون ارتباط با هم. مصالح و وقایعی بی ارتباط با هم. هویت چند تکه محله ها و هیجانات تغییر در شکل معماری و تغییر در بافت اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و مذهبی شهر. وقایع شهرهای آدم بکان، در فضایی انتزاعی و بیانگر، عناصر شهری قابل تشخیص اند. تجربه نقاشانه علی رضا آدم بکان از شهر لایه لایه است. همچون لایه در شهرهای آدم بکان از دو بافت اجتماعی، سیاسی، فرهناکی و باستل گیچی واکریلیک، همه بر هم. همه بر کاغذ. شهرهای آدم بکان آمرهای از نماهای شهری به و بیش از آن که نمایی شهری بوجود آورند فضایی شهری از نماهای شهری دو تن و بنج تن دارد. بیانگری فضای کوه و دشت، فضای نبردها و مصائب امامان و فضای شهر در حال گذار. مسازند. همان رفتار نقاشانهای که در کشیدن طبیعت و هفتاد و دو تن و بنج تن دارد. بیانگری فضای کوه و دشت، فضای نبردها و مصائب امامان و فضای شهر در حال گذار.

شهرهای علیرضا آدمبکان همچون شهرهای امپرسیونیستها و کوبیستها و فوتوریستها وهنرمندان مکتب پاریس، تصویری از واقعیت شهری بر مبنای تفسیر متفاوت از واقعیت نیست. شهرهای او شبیه نماهای شهری نقاشان فیگوراتیو اواخر سده بیستم که وفادارانه نماهایی از شهر را می کشیدند هم نیست. با حال و هوایی شبیه تر به شهرهای انتزاعی جون میچل و گرهارد ریشتر ۲، بیان آدمبکان بیانی تلفیقی از انتزاع و شکل نمایی است. شهرهای آدم بکان فضاهایی شهری از پایتختی در حال گذار در زمان و تاریخی مشخص اند.

شهرهای آدم بکان پر است از حرکت و هیجان و واقعهای در حال رخ داد. شهرهای او پراست از اتفاق و تغییر. نماهای نقاشانه آدم بکان از شهر، همه تنگند و بسته. آسمان و افقی و جود ندارد مگر به شکل پس زمینهای گم شده در پس عمارت های شهر. اگر در معدود تابلوهایی آسمانِ آبی هست، هوا آقتابی نیست. تنها نما باز تراست تا بیشتر و از دور تر ببینیم. قلیان حس دربه نقش در آوردن بناها، خیابانها، شمایلها، مردمان و وقایع شهری، در بیننده هم حسی مشابه بو جود می آورد. با تماشای فضاهای شهریِ آدم بکان، حرکت و جنبش به درونمان رخنه کرده و بی قرار به دنبال امنیت احساسیِ ناشی از عدم تغییر می گردیم. غافل از این که واقعیت شهر آدم بکان، تغییر است.